32002D0585

A TANÁCS HATÁROZATA
(2002. július 12.)
a Közös konzuli utasítás III. és VIII. részének kiigazításáról

(2002/585/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel a vízumkérelmek megvizsgálására vonatkozó egyes részletes rendelkezések és gyakorlati eljárások végrehajtási hatásköreinek a Tanács részére történő fenntartásáról szóló, 2001. április 24-i 789/2001/EK tanácsi rendeletre [1],

tekintettel a Belga Királyság és a Spanyol Királyság kezdeményezésére,

mivel:

(1) Az utazási irodákon keresztül a tagállamok diplomáciai és konzuli képviseleteinél benyújtott vízumkérelmek kezelésének a lehető legmagasabb szintű összehangolását szükséges biztosítani abból a célból, hogy csökkentsék a „visa-shopping" és az eljárással való visszaélés kockázatát.

(2) A Közös konzuli utasításba olyan szabályokat szükséges beépíteni, amelyek részletesebben szabályozzák az adminisztratív szolgáltatásokat nyújtó magánügynökségek, a helyi utazási irodák és az utazásszervezők együttműködését és ellenőrzését a tagállamok diplomáciai és konzuli képviseleteinél benyújtott vízumkérelmek kezelése vonatkozásában.

(3) Az utazási irodákkal történő együttműködésre irányadó feltételek meghatározásának célja nem az, hogy akadályozza a köztük lévő szabad versenyt, hanem egyedül az, hogy megállapítsa azokat a feltételeket, amelyek szerint a diplomáciai és konzuli képviseletek együttműködhetnek az utazási irodákkal a vízumkérelmek kezelése érdekében.

(4) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkének megfelelően Dánia e határozat elfogadásában nem vesz részt, és az Dániát nem kötelezi és rá nem alkalmazható. Mivel ez a határozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés IV. címének rendelkezései szerinti schengeni vívmányok továbbfejlesztésére irányul, Dánia, az említett jegyzőkönyv 5. cikkének megfelelően, az e határozat Tanács általi elfogadását követő hat hónapos határidőn belül határoz arról, hogy e határozatot nemzeti jogába átülteti-e.

(5) Az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság vonatkozásában ez a határozat az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról szóló, 1999. május 17-i 1999/437/EK tanácsi határozat [2] 1. cikkének B. pontjában említett területen a schengeni vívmányok rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti.

(6) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkének megfelelően ezek a tagállamok nem vesznek részt e határozat elfogadásában, ezért ez őket nem kötelezi és rájuk nem alkalmazható,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Közös konzuli utasítás III. részének 4. pontja a következő bekezdéssel egészül ki:

„A VIII. rész 5. pontja részletesebb szabályokat tartalmaz az adminisztratív szolgáltatásokat nyújtó magánügynökségek, az utazási irodák, valamint az utazásszervezők és azok utazásközvetítői által átvett vízumkérelmek tekintetében."

[1] HL L 116., 2001.4.26., 2. o.

[2] HL L 176., 1999.7.10., 31. o.

2. cikk

A Közös konzuli utasítás VIII. része a következő ponttal egészül ki:

„5. **Az adminisztratív szolgáltatásokat nyújtó magánügynökségek, utazási irodák és utazásszervezők által benyújtott vízumkérelmek**

A vízumkérelmekre vonatkozó alapszabály, hogy lehetővé kell tenni a kérelmező személyes meghallgatását. Ettől azonban el lehet térni, amennyiben egy jó hírű és megbízható szervezet, amely csoportos utakat szervez, a diplomáciai vagy konzuli képviseletet a szükséges dokumentációval ellátja és megfelelő megbízhatósággal kezeskedik a kérelmező jóhiszeműségéért, az utazás céljáért és a kérelmező származási országába történő tényleges visszatérési szándékáért, és nem merül fel jogos kétség a kérelmező jóhiszeműségével, az utazás céljával vagy a kérelmező származási országába történő visszatérésének tényleges szándékával kapcsolatban. (lásd a III. rész 4. pontját).

Különösen nagy területű országok esetén megszokott és hasznos gyakorlat, hogy az adminisztratív szolgáltatásokat nyújtó magánügynökségek, az utazási irodák, valamint az utazásszervezők és azok utazásközvetítői a kérelmező meghatalmazott közvetítőiként járnak el. Ezek a kereskedelmi közvetítők természetük szerint különbözőek, mivel nem vállalnak ugyanolyan szintű kötelezettségeket az őket a vízumkérelem ügyintézésével megbízó ügyféllel szemben; ezért a tőlük elvárható szavahihetőség és megbízhatóság főszabály szerint egyenesen arányos az utazás, a szállás, az egészségügyi és utazási biztosítás átfogó tervezésében vállalt kisebb vagy nagyobb szerepük mértékével és az ügyfélnek a származási országába történő visszatéréséért viselt felelősségükkel.

5.1. *A közvetítők típusai*

a) A közvetítők legegyszerűbb típusába tartoznak az adminisztratív szolgáltatásokat nyújtó magánügynökségek, ahol az ügyfélnek nyújtott segítség csak a személyazonosító és egyéb igazoló okmányoknak az ügyfél nevében történő benyújtását foglalja magában.

b) A kereskedelmi közvetítők második típusába az utazási ügynökségek és a helyi utazási irodák tartoznak, néhány esetben menetrend szerinti vagy charter utasszállítással foglalkozó nemzeti vagy egyéb légitársaságokkal összekapcsolódva. Az ügyfélnek nyújtott segítségük – adott esetben a jegyeladás és a szállásfoglalás mellett – a szükséges okmányok benyújtását is magában foglalja.

c) A közvetítők harmadik típusát az olyan természetes vagy jogi személyek képezik, akik nem alkalomszerűen szerveznek utazási csomagot (utazási okmányok elkészítése, szállítás, szállás, további idegenforgalmi szolgáltatások, egészségügyi és utazási biztosítás, belföldi szállítások stb.) és amelyek az ilyen utazási csomagokat értékesítik vagy azokat közvetlenül, utazásközvetítőn vagy az utazásszervezőhöz szerződéses alapon kapcsolódó utazási irodán keresztül kínálják eladásra.

Az utazásszervező és az utazási csomagot értékesítő utazásközvetítő számára a vízumkérelmező pusztán vásárlója egy olyan szervezett utazásnak, ahol a felkínált szolgáltatások részét képezi a vízumkérelem benyújtására vonatkozó ajánlat. A közvetítő szolgáltatás e harmadik, összetett típusának számos olyan aspektusa van, amely objektív ellenőrzés tárgya lehet: az üzleti dokumentáció, az ügyvezetés, az utazás megvalósulása és célja, a szállásbiztosítás és a tervezett csoportos be- és kiutazás.

5.2 *Az adminisztratív szolgáltatásokat nyújtó magánügynökségekkel, az utazási irodákkal, az utazásszervezőkkel és azok utazásközvetítőivel történő együttműködés összehangolása*

a) Az ugyanabban a városban lévő valamennyi diplomáciai és konzuli képviselet arra törekszik, hogy az érintett ügynökségek által teljesített közvetítői szerep típusán alapuló, alább meghatározott iránymutatások helyi szinten történő összehangolt alkalmazását megvalósítsák. Bár minden egyes diplomáciai és konzuli képviselet önállóan dönti el, hogy együttműködik-e ezekkel az ügynökségekkel, minden képviseletnek fenn kell tartania a lehetőséget arra, hogy az akkreditációt bármikor visszavonja, amennyiben a tapasztalat és a közös vízumpolitika érdeke

szükségessé teszi. Amennyiben a diplomáciai vagy konzuli képviselet úgy dönt, hogy egy ilyen ügynökséggel együttműködik, be kell tartania az e fejezetben előírt munkamódszereket és eljárásokat.

– A tagállamok konzuli képviseletei különösen körültekintően járnak el és szorosan együttműködnek az adminisztratív szolgáltatásokat nyújtó magánügynökségek értékelésében és kivételes akkreditációjában. Az általuk benyújtott vízumkérelmek igen alapos vizsgálat tárgyát képezik, amelynek során minden egyes esetben ellenőrzik a vízumkérelmező igazoló okmányait, valamint a magánügynökség engedélyével és a kereskedelmi nyilvántartásba történő bejegyzésével kapcsolatos dokumentumokat.

– Az utazási ügynökségek vagy a helyi utazási irodák által benyújtott vízumkérelmek értékelésénél különös figyelmet kell fordítani a kérelmező körülményeire és az igazoló okmányok egyenkénti ellenőrzésére. A konzuli képviseleteknek szorosan együtt kell működniük és ki kell dolgozniuk az ügynökségek és a fuvarozók szabálytalanságainak feltárására szolgáló saját mechanizmusaikat; e mechanizmusok megerősítése érdekében a helyi és regionális konzuli együttműködés szintjén be kell jelenteni az ügynökségek által elkövetett szabálytalanságokat.

– Az utazási vállalkozók (utazásszervezők és utazásközvetítők) akkreditációjánál többek között a következő követelményeket kell figyelembe venni: az érvényes engedély, a cégjegyzékbe való bejegyzés, a társaság alapszabálya, az együttműködő bankokkal kötött szerződések, a turisztikai szolgáltatásokat nyújtó közösségi szolgáltatókkal kötött jelenlegi szerződések, amelyeknek az utazási csomag valamennyi elemét tartalmaznia kell (szállás és az utazási csomag keretében nyújtott egyéb szolgáltatások), a légitársaságokkal kötött szerződések, amelyeknek tartalmazniuk kell az odautazást és a garantált és megváltoztathatatlan visszautazást, valamint a szükséges egészségügyi és utazási biztosítást. Az utazási irodák által benyújtott vízumkérelmeket gondosan meg kell vizsgálni.

b) A helyi konzuli együttműködés keretében a diplomáciai és konzuli képviseletek törekedni fognak arra, hogy összehangolják a munkamódszereket és eljárásokat, valamint az adminisztratív szolgáltatásokat nyújtó magánügynökségek, utazási irodák és utazási vállalkozók (utazásszervezők és utazásközvetítők) megfelelő működésének ellenőrzésére vonatkozó követelményeket. Az ilyen ellenőrzéseknek legalább a következőket kell magukban foglalniuk: az akkreditációs iratok bármikor történő ellenőrzése, szúrópróbaszerűen kiválasztott kérelmezők személyes vagy telefonon történő kikérdezése, az utazások és a szállás ellenőrzése, valamint, amennyiben lehetséges, a csoportos visszatérésre vonatkozó okmányok vizsgálata.

c) Biztosítani kell az adminisztratív szolgáltatásokat nyújtó magánügynökségek, az utazási irodák és az utazási vállalkozók (utazásszervezők és utazásközvetítők) működésére vonatkozó fontos információk folyamatos cseréjét a következők révén: a felfedezett szabálytalanságokról szóló tájékoztatás, az elutasított vízumkérelmek tekintetében történő rendszeres információcsere, tájékoztatás a hamis útiokmányok felfedezett formáiról, valamint a tervezett utazások végrehajtásának elmulasztásáról. Az adminisztratív szolgáltatásokat nyújtó magánügynökségekkel, az utazási irodákkal és az utazási vállalkozókkal (utazásszervezők és utazásközvetítők) történő együttműködést a közös konzuli együttműködés keretén belül szervezett rendszeres üléseken kell megvitatni.

d) A helyi szintű konzuli együttműködés keretében ki kell cserélni az olyan adminisztratív szolgáltatásokat nyújtó magánügynökségek, utazási irodák és utazási vállalkozók (utazásszervezők és utazásközvetítők) jegyzékét, amelyeket az egyes diplomáciai vagy konzuli képviseletek akkreditáltak, illetve amelyeknek az akkreditációját visszavonták, a visszavonás indokaival együtt.

e) Az adminisztratív szolgáltatásokat nyújtó magánügynökségeknek, az utazási irodáknak és az utazási vállalkozóknak (utazásszervezők és utazásközvetítők) az őket akkreditáló diplomáciai vagy konzuli képviseleteknek be kell nyújtaniuk személyzetük egy vagy két olyan képviselőjének a nevét, akit felhatalmaztak arra, hogy közvetítőként a vízumkérelmeket benyújtsa.”

3. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napjától kell alkalmazni.

4. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei az Európai Közösséget létrehozó szerződésnek megfelelően.

Kelt Brüsszelben, 2002. július 12-én.

a Tanács részéről

az elnök

P. PEDERSEN